

Llegenda del Gorg dels dimonis

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Riera de Rellinars
Alçada: 259

Coordenades:

Latitud: 41.63913
Longitud: 1.89615
UTM Est (X): 408066
UTM Nord (Y): 4610299

Classificació

Número de fitxa 08179 - 296
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Riera de Rellinars](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 02/03/2019 - 01:00

Descripció

Aquesta llegenda que recorda molt a les dels minairons pirinencs fou publicada per Joan Masats l'any 1980 i els fets succeeixen al gorg del Diable, prop de Can Cotis i diu així: "En aquells temps antics, quan encara

els llops transitaven per aquestes contrades lliurement durant les llargues nits, la gent i el bestiar restaven quietes i arraulits dintre de les seves coves i cabanes quan sentien els udols de la ramada per dalt les carenes. La casa de Les Comes ja era de les més importants de la contrada, però no s'hi acostava gairebé ningú de dia i molt menys de nit, ja que es deia pel poble que l'amo i el diable tenien un pacte, que permetia al primer dominar uns éssers que eren els seus esclaus. El seu poder era total durant la nit, però en sortir el sol perdia tota l'eficàcia ja que els esperits malignes no volien saber res amb la claror. L'amo de les Comes, que tots temien perquè pensaven que era un bruixot, tenia una caixa gran, sempre tancada amb clau que guardava gelosament. Una vegada va haver de sortir de casa a corre-cuita i oblidà d'emportar-se la clau. La seva muller, que tenia l'ordre de no tocar-la mai, encuriosida no va poder resistir a la temptació. D'allí dins varen començar a sortir éssers negres que ràpidament es van escampar per tota la casa. De cop començaren a demanar a grans crits que l'amo els tornés a la caixa o els donés feina. La mestressa espantada i sense saber què fer va esperar que el seu marit arribés. Entrada la nit l'amo va arribar i veient el desastre i davant de la impossibilitat de tornar-los a la caixa va decidir abocar un sac de mill i ordenà a les bèsties que apleguessin un a un tots els grans i els tornessin al sac. En poca estona ja estava tot recollit i novament amb crits terribles demanaven feina al seu amo. Llavors els va demanar que anessin a la cinglera de Cal Robert i que estimbessin els grans blocs de pedra que la coronaven daltabaix, però res a fer. A mitjanit ja havien acabat la tasca encomanada. Rumiava l'amo fins que els manà agafar una pell de cabra negra i anar al Gorg de Cal Cotis per rentar-la fins que es tornés blanca. Amb gran enrenou varen agafar la pell negra i arribats al gorg, frega que frega sense que la pell canviés de color. La qüestió és que els primers raigs de sol els va sorprendre allí i vençuts es varen llançar dins l'aigua sense poder-ne sortir mai més. Des de llavors, qui de nit s'acosta i escolta amb l'orella al terra, sentirà la remor dels dimonis colpejant una i altra vegada la pell de cabra al terra en el seu intent de blanquejar-la. De l'amo de Les Comes no se n'ha sabut mai més res i mentre ell no els ho demani, els diables, per sempre més, restaran al fons del gorg intentant aconseguir la tasca encomanada".

Observacions:

Al tractar-se de l'amo de Les Comes, una masia de Castellbell i el Vilar, també es troba inventariada en el Mapa del patrimoni cultural d'aquest municipi, amb la versió de Carles Cornadó (2017).

Història

El gorg del Diable se situa a la Riera de Rellinars, entre la masia de Cal Cotis i l'Església Vella, poc abans d'entrar en el terme de Castellbell i el Vilar. S'hi accedeix des de la casa, que es troba a tocar de la carretera B-122 que va de Castellbell a Terrassa, passant per Rellinars. La llegenda que recorda molt a les dels minairons pirinencs fou publicada per Joan Masats l'any 1980 i els fets succeeixen entre el mas de les Comes i Cal Robert (terme de Castellbell i el Vilar) i el Gorg del Diable (terme de Rellinars).

Carles Cornadó ens explica que de petit havia sentit a un pescador que sovint s'exclamava que en aquest gorg sempre hi havia peixos, però que mai ningú n'hi havia pogut pescar. Això hauria reforçat la llegenda pensant que aquests peixos són els dimoniets que de dia es transformen.

Bibliografia

CORNADÓ, Carles (2017). Toponímia de Castellbell i el Vilar: Els dimonis de Les Comes; dins El Brogit. Periòdic informatiu de Castellbell i el Vilar, 418, gener de 2017 pp. 16.

MASATS i LLOVER, Joan (1980). El Raval de Les Comes o la Riereta, dins El Brogit, 8, setembre de 1980, pp. 1.

Bloc d'en Carles Cornadó: <http://toponimsdecastellbell.blogspot.com.es/2016/01/gorg-del-dimoni.ht...>

